

JUDITA ZIDAR

Priljubljeno slovensko igralko Judito Zidar, ki je sicer stalnica Mestnega gledališča ljubljanskega, smo lahko v zadnjem času občudovali v različnih nadaljevankah: Usodno vino, Dragi sosedje in Gorske sanje. A Judita je tudi uspešna košarkarska veteranka, ki tekmuje na svetovnih prvenstvih.

**Iz Japonske prišla z
bronasto kolajno**

V teh dneh se je ravno vrnila iz Japonske, kjer je bila skoraj tri tedne. »Najbolj se mi je vtisnila v spomin njihova neizmerna poštenost. To je sicer že malo zlorabljen beseda, ampak nimamo boljše, tako zelo spoštljivi so namreč do sočloveka. Dajo ti tako močan občutek varnosti. Če karkoli izgubiš ali pozabiš, dobiš to nazaj, ne okradejo te.« Ko mi ob snidenju v ljubljanski kavarni navdušeno opisuje japonski odnos do narave, še doda: »Zelo so čisti. Podzemna železnica, javni prostori, toalete, vse je neizmer-no čisto. Tudi na podzemni, kjer se vali na milijone ljudi na dan, ne najdeš niti enega pljunka ali papirčka na tleh. Vendar ob tem nimaš občutka, da to delajo iz frustracije, ker bi bili prestrašeni, ampak to lastnost imajo ponotranje-no. To je vprašanje časti, tak si ali pa nisi.« Opazila pa je, da so Japonci zgarani. »Pri njih je delavnost vrlina. Dobro se jim zdi, da so delavni. Ne sprehajajo se ali posedajo po parkih, razen v velikih mestih, kjer je vse bolj zahodnjaško.«

Povod za Juditin obisk Japonske je bila svetovna liga v veteranski košarki, kjer je z ekipo osvojila bronasto kolajno. »Najprej smo šest dni tekmovali, potem pa potovali po državi. Nikoli nisem naredila velikega preboja kot košarkašica, sem se pa s tem ukvarjala in ohranila stike.« Košarkarska veteranka se je tudi lani s svetovnega veteranskega prvenstva v Italiji vrnila s srebrno kolajno. »Nisem tako zagnana, da bi komaj čakala, da nekam grem. Ko pa se premaknem, sem vesela. Mislim, da se je treba gibati, pa vendar me je treba ves čas spodbujati.« Je ravno v tem skrivnost njenega mladostnega videza? »Po moje so za to zaslužni geni. In značaj. Če si radoveden, živahen in se lotiš veliko stvari, imaš stik z življenjem, ki teče. Ne ostaneš ob strani in samo čakaš, kdaj bo vsega konec. Kaj pa vem, ugibam. Vsak po svoje poskuša preživeti to življe-

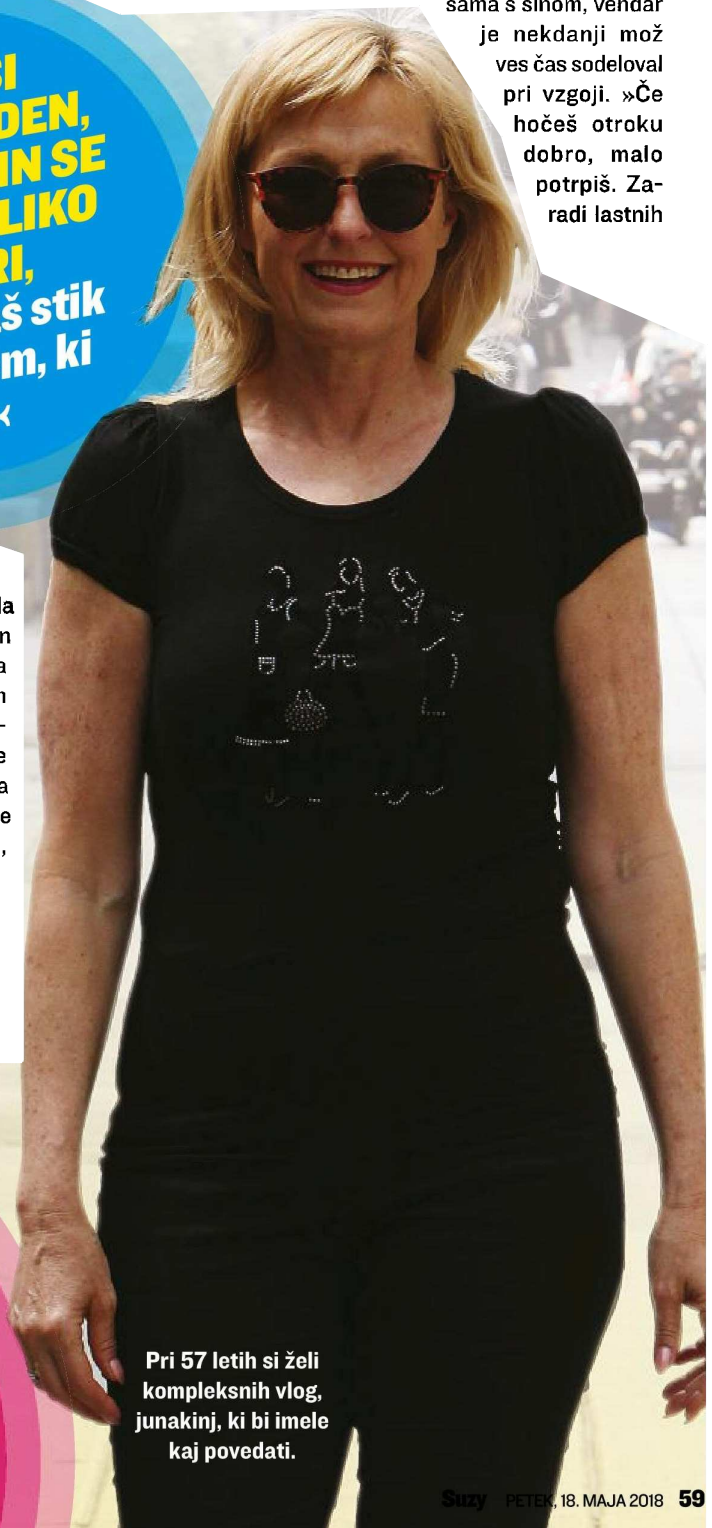
nje.« Ob tem pojasni, kaj jo vsakodnevno motivira: »Za vokalom je vedno nekaj novega in zanimivega, česar še ne poznam in si je vred-no ogledati.«

BREZ LJUBEZNI NE GRE

Čeprav rada potuje, odkriva nove kulture, neznansko uživa tudi v domačem okolju. »Nikamor se mi ne mudi, ne skrbi me, da bom kaj zamudila. Mogoče si letvice nisem postavila dovolj visoko, ampak večina nalog, ki sem si jih zadala, je opravljenih in si lahko oddahnem.« Tudi želja po družini se ji je uresničila. »S svojimi dragimi imam vedno nekaj lepega ali problematičnega, tako da se ves čas ukvarjaš s tem. Moraš biti zraven in pomagati, kolikor se le da. Ampak za zdaj je mir.« Po ločitvi je sicer ostala

sama s sinom, vendar je nekdanji mož ves čas sodeloval pri vzgoji. »Če hočeš otroku dobro, malo potrpiš. Zaradi lastnih

»ČE SI
RADOVEDEN,
ŽIVAHEN IN SE
LOTIŠ VELIKO
STVARI,
potem imaš stik
z življenjem, ki
teče.«

Pri 57 letih si želi kompleksnih vlog, junakinj, ki bi imele kaj povedati.

LOVKE
Danice
Lovenjak

FOTO IGOR MODIC

ran ne smeš obremenjevati otrok, saj že tako nosijo svoje breme.« Ob vprašanju, ali je še kdaj našla srečo v ljubezni, pomenljivo odgovori: »Glejte, vse sorte je bilo,« se nasmeji. »Ljubezen je vedno v zraku. Brez nje ne gre.« To čustvo zaznamuje tudi njene junakinje, na primer zadnjo vlogo v seriji Gorske sanje. »Amalija je imela ljubezenske težave. Tega sicer ni v slovenski dramatik, zato mi je bilo zelo všeč. Vloga je bila prilagojena meni, saj so scenarij pisali sproti. Na začetku je bil pripravljen le delček, sčasoma pa so začeli karakter junakov prilagajati igralcu. To je bilo čudovito.« Konca serije zaradi prekinjenega snemanja ne bomo videli. »Morda nekoč, zdaj pa res ne. Moram reči, da sem zaradi tega kar žalostna, a si ne pustim, da bi me zelo prizadelo. Navsezadnje je to samo delo. Zdaj pa novim zmagam naproti.«

ŽIVLJENJE PRILAGAJA VLOGI

Preden se je podala v igralske vode, je **Judita** študirala slavistiko in sociologijo. »Na splošno v življenju zagovarjam, da je treba spoznati čim več stvari. Nič ne škodi, če si kaj več ali še pozneje študiral ali karkoli raziskuješ. Vse stvari ti dajo nov pogled. Ko sem na filozofski fakulteti študirala sociologijo, se mi je odprl svet, povsem drugačen način razmišljanja.« A očitno ji je bila igralska kariera usojena. »Ko sem začevala, so mi vsi govorili, kako sem fotogenična, filmarji so me imeli radi, čez čas pa se je izkazalo, da v resnici nimam niti ene glavne ženske vloge. Sicer

jih zelo veliko žensk nima. Ne morem reči, da je slovenska filmografija za koga kaj veliko naredila razen za **Mileno Zupančič**. Zaradi tega ne žalujem ali se pritožujem, je pa to dejstvo.« In ko naredi požirek kave, še zamišljeno pove: »Želim si kompleksnih vlog, v katerih ima junakinja kaj povedati, da se razigram, skopljem iz sebe kaj, kar bi me presenetilo, druge pa še toliko bolj. To je potem zanimivo.«

O značilnem igralskem procesu pa pravi: »Za določen čas postanem introvertirana. Poskušam biti čim bolj iskrena, čutna, odprta ... Na začetku ne veš, kam te pripelje vloga.« Nato obudi spomine:

»Enkrat smo študirali besedilo v ruščini igrala sem pijanko. Ves čas sem si govorila, da se ne smem umirjati, da ne smem živeti normalno – in tako sem bila živahnejša. Življenje sem malenkost prilagajala vlogi.« Ob tem še preudarno doda: »Pravzaprav se ves čas ukvarjaš s tem, kako tvoj junak razmišlja. Ko premlevam o različnih stvareh, kaj bom skuhalo, kaj bi dala za darilo, zraven razmišljam tudi o vlogi. Ampak ne moreš biti igralec, če strogo ne ločiš življenja od gledališča.«

LJUDJE HOČEJO SLOVENSKE NADALJEVANKE

Prav vloge v nadaljevankeh so ji prinesle priljubljenost. »Ljudje so me ustavljali. Vedno so bili neizmerno prijazni, čutili so potrebo, da mi povejo, da jim je serija zelo všeč, in izrazijo upanje, da bi trajala čim dlje.« A vedno ni bilo tako rožnato. »Bila so obdobja, ko so bile vloge za nas,

starejše, pa so jih igrale 10 let mlajše igralke.« Za porast slovenskih nadaljevanek so zaslužne pred-

vsem komercialne televizije. »Človek bi take stvari pričakoval od nacionalke, da bi bolj sistematično gojili žanr televizijskih dram, nadaljevanek. Za to je bila tudi ustanovljena.« Kritično

še pristavi: »Ljudje hočejo gledati program v svojem

jeziku in svoje igralce. Želijo si zapletov v slovenščini, o tem, kar je njihovo, iz česar je sestavljen njihov čustveni svet. Včasih je človek presenečen, da ljudje, ki se s tem ukvarjajo, ne dojamejo teh potreb. Zdaj je situacija sicer že nekoliko drugačna. Ampak pred 15 leti, ko sem bila v svetu RTV Slovenija, so odgovorni mislili, le zakaj bi snemali domače nadaljevanke, če pa dobiš španske zelo poceni. Ampak španska nadaljevanke ne bo mogla nikoli narediti tega, kar lahko naredi domača, ki se usidra v srca.« Pri nas so v zadnjem času zelo priljubljene turške nadaljevanke in Judita o tem pravi: »Turki so to pripeljali do vrhunca. Odločili so se, da bodo v tem najboljši na svetu. Delajo jih kot po tekočem traku, a z visokimi standardi. In vsi jih kupujejo. Ne vem, zakaj se še mi ne spomnimo česa takšnega. Ni treba nadaljevanek, ker so to že Turki pobrali, ampak kaj drugega. Finci imajo dizajn, Italijani hrano in čevlje, Turki pa nadaljevanke.« Ko nadvse doživeto premlevava o novostih, pristavi: »Pametnejši se morajo česa spomniti. Mogoče pa smo lahko Slovenci prvi na področju kriptovalut.« Ko jo ob koncu vprašam, ali ima kakšno na zalogi, v smehu pove: »Ah, kje pa?! Še vem ne, kaj je to. To so igrice ali kaj? Kot tisti Super Mario, ki zbira cekinčke?!« *

»Pred 15 leti so odgovorni mislili, LE ZAKAJ BI SNEMALI DOMAČE NADALJEVANKE, ČE PA DOBIŠ ŠPANSKE ZELO POCENI.«

»Ne moreš biti igralec, če ne ločiš življenja od teatra,« je prepričana Judita Zidar.

